

Oršēlēs ēšdaigas

(Pāsaka)

Dēdēlē senē Žemaitējēs mēškūs, kažkor netuolēi nu Lēnkēmu, kēla baisos sobrozdēms. Ēš pu naktēis atsērada neregietu padarū – kažkuokiū pabaisu. Būtom stērna – zoikē ausīs, būtom lapē – varlies ākis. Vēlks mēkčiūtē pradijē, ka pamatē žiuoga – tas betoris vuoveries oudēga. Sūdna dēina mēškē bova, – tēkrējē gīventuojē ēšsēkavuojē kas kor, baisē bējuojē sosētēktē kuoki balvuona. Ka bēški praausa, vēsē sosērinka pas lapē. Jug ana mondri dēdēlē, rasiet kou sovuožuos. No negal būtē, kad nieks neraz kuokiuos nuors geruos mēslēs, kap atsēkratytē tū pabaisu. Ēr ēš kor anuos atsērada? Be rēkala anēi bijuojē. Greitā vēskas ēšsēsprēndē.

Vuo tou tarpo mēška pašalie vīka kēts sosējēms. Tēn sosērinka tēi nelaimingējē padarā. Atejē vēsuokiū be jau mėnavuotū: ēr mēška so knioisē sparnās, ēr blezdinga so lapēs galva, ēr dar vēsuokiū kētuokiū. Vēsē tēi vargšele bova nuognē ēšsēgondē, pasēmetē. Patīs nebženuojē dēlkuo tuokēs patapa. Kas dēltuo kalts? Toukart žiuogs so vuoveries oudēga ēr sāka:

- Mon atruoda, kad če kuokē šetuona darbs.
- Nesamuonē – pradijē šauktē špuoks, kažkuoks neaiškos. Ons bova be sparnū, vuo so posnaguoms.
- Vo monēi ruoduos, ka mes sapnoujem, – nosprēndē stērna, ta, kor toriejē zoikē ausis.
- No, bet vakar mes bovuom nuormalē, – rokoutēis ožsēmēslējē ēr ta lapē, kor toriejē varlies akis. Baisē anā neprētēka tēi veizuolā.

No kou bepadērbsi – bēndruos ruodas anēi nerada. Dar ēlgā taries kou darītē.

Tou tarpo tēkrējē mēška šeiminkā, vēsuokēi padarelē ē žvierelē, katrēi toriejē normalē ēšvaizda, sprēndē sava pruoblemas, – kāp berēks gīventē, je baimē ēš krūma ēšlīstē. Juk neženuosi, kāp nosēteikē īr tēi padarā. Anēi neženuojē ē nepavuožuojē, kāp jauties tēi pabaisas, kad anēi patys bējē pasēruodītē.

Vuo ēš teisībēs bova tēp: senuoji ragana Apuoliunējē toriejē daug anūkieliū. Pati mažuoji Oršēlē da gerā nemuokiedama skaitītē bortu kningas, sosēmaišē, bemiegindama bortē. Baisē bējuojē sava babas, ēr nieka anā nesēsakē.

Nelaimingējē žvieris sosētārē eitē pagelbas ēiškuotē pas raganas. Rasiet ana kou nuors ženuos ē padies. Nosēmēnēi, ēšvargēi, nejiedēi ēr negierēi žvieratā ēškeliava pas Apuoliunējē prašītēis pagelbas. Juk tor būtē kuoks nuors būds anēms atbortē.

Kels pas raganas bova baisī sunkos. Reikiejē brautēis par vēsuokius šabakštīnus, dēdēlē tonkē soaugusius krūmalius, papartīnus, pelkīnus, gīvatīnus. Pu bēški, pu bēški anēi bruovies

i prīšaki, pakol sorada tou vēita, kor prasēded raganas Apuoliuonējēs valdas. Ni biški nepageriejē – dar tuolēi anuos truobalē ont vēštas kuojēs. Tiktas vēsuokēs baidīklēs gousdēn, kažkas kažkor klīk, šnar, šnīpšt. Drebidamē ēš baimēs, sovargē, šēp ne tēp prēejē tou budinka. Gerā, ka Apuoliuonējē bova poikē nosēteikusi. Pamatiusi tus nabagus, dēdēlē joukies. Vēsos mēšks skombiejē nu anuos kvatuojēma.

Mažuoji raganelē Oršēlē pasēkavuojē pu skrīnē ēš baimēs, pamatiusi kou prēsēdērba. Vuo be rēkala. Babūnē anou baisē mīliejē ē nebova pēkta. Biški sovaksiejē, kam lend ne pri sava kningū, so šloutražio pamuojava gousdindama, kad noplaks. Toukart jiemies atbūrēma. Kuoki posdēini ana varga, pakol vēsē žvieratē pasēdarē tuokēs, kuokēs bova ožgēmēi.

Oršēlē davē žuodi, kad nikumet neblīs pri kningu be babūnēs žēniuos. Pasēžadieje dēdēlē greitā ēšmuoktē truopne skaitītē, ka daugiau nikumet neprēsēdērbto tuokiū nesāmuoniu. Ēšgelbietējē žvierīs prēžadieje būtē da geresnē ē neskriaustē ož savi sēlpnesniū.

Nu tuo karta Lēnkēmu mēškūs bova taika ē ramībē. Vuo žvierelē ēšmuoka vēns kēta soprastē ē ožjaustē. Kēik tēka gērdietē – Oršēlē ožauga ēr tapa nuognē gera raganelē, katra vēsumet pagelbiedava ē bieda papoulosēms žvierims.